

РЕШЕНИЕ

№ 15267

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав, в
публично заседание на 07.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

като разгледа дело номер **9** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.13, ал.9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).
Образувано е по жалба на Е. К. С., [ЕГН], с адрес в [населено място], подадена от адв.П. С., със съдебен адрес в [населено място], [улица], вх.Б, срещу Решение №Ж-1087/03.12.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта му, в която КЕВР приема за законосъобразно становището на „Електроразпределение Запад“ ЕАД от 08.11.2023 г. за присъединяване на страна средно напрежение.
Жалбоподателят счита оспореното решение за незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и административнопроцесуалните правила. Излага твърдения, че административния орган не е извършил самостоятелен анализ на становището на „Електроразпределение Запад“ ЕАД, като е основал изводите си на данни и становище, изготвени значително преди издаване на обжалвания акт, без да провери дали фактическата обстановка е непроменена. КЕВР е приела становище от 2023 г. без да изследва актуалното състояние. Липсва проверка за промени в мрежата; няма анализ дали ограниченията са актуални; няма съпоставка с нови присъединявания. Решението не съдържа изричен извод, че към 2025 г. техническите условия са непроменени спрямо 2023 г., което прави мотивите непълни и формални. Още повече, че това забавяне не е било по вина на жалбоподателката, а на административния орган. Счита, че е налице нарушение на КЕВР на задължението по чл. 35 и чл. 36 АПК за пълно изясняване на фактите и за обсъждане на доказателствата, както и нарушение на изискването за мотивираност (чл. 59, ал. 2 АПК), нарушение на принципа на пропорционалност (чл. 6 АПК) и целта на закона (чл. 146, т. 5 АПК). Излага аргументи, че в решението си КЕВР не прави ясно разграничение между присъединителни съоръжения за конкретния обект и елементи от мрежовата

инфраструктура, които следва да се планират и развиват от оператора по лицензионните му задължения. Моли съда да отмени обжалвания административен акт .

В съдебно заседание - жалбоподателят редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране се представлява от юрк.Н., който изразява становище за неоснователност на подадената жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение. Допълнителни съображения излага в писмени бележки.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Запад“ ЕАД се представлява от юрк.Т., който счита жалбата за неоснователна, моли съда да остави решението на КЕВР в сила и претендира юрисконсултско възнаграждение Излага допълнителни аргументи в писмени бележки по делото.

СГП – редовно уведомена не изпраща представител и не излага становище по същество на жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Е. С. е подала на 21.11.2022 г. две заявления с № [ЕГН] и № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на ФЕЦ към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, които ще бъдат изградени в с. Б., [община], [улица]. Присъединяваното лице е декларирало, че произведената електрическа енергия ще се използва само за продажба и няма да се ползва от насърченията по чл. 18, ал. 1, т. 6, 7 и 8, както и чл. 31 и чл. 32 от действащия към онзи момент Закон за енергията от възобновяеми източници. Е. дружество е изпратило информативни писма до присъединяваното лице, в което са посочени условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа.

На 11.10.2023 г. с Решение № Ж-875 Комисията е дала задължителни указания на ЕРД да издаде становища за условията и начина на присъединяване на горесцитираните обекти. ЕРД е издало Становища със SAP № IB-33-22-12/08.11.2023 г. и SAP № IB-33- 22-12/08.11.2023 г.

Г-жа С. е обжалвала пред КЕВР предписаните в тези становища условия за присъединяване, според които е предвидено да се извърши към „ЗРУ 20 kW на п/ст К.“ и е необходимо да се проектира и изгради нов въздушен електропровод 20 kW., както и изискването за издаване на гаранция по заплащане на гаранция по чл. 29, ал. 1 на ЗЕВИ

Е. С. е обжалвала пред КЕВР двете становищата на ЕРД, както и изискването за заплащане на банкова гаранция. С Решение № Ж-559/04.07.2024 г. КЕВР е приела, че тъй като по двете процедури по присъединяване на двата ОПЕЕВИ, находящи се в УПИ VIII, кв. 88, [населено място], не са предоставени гаранции в срока по чл. 29, ал. 1 от Закон за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ), съгласно същата разпоредба условията, разписани в издадените от ЕРД становища № [ЕГН]-1/08.11.2023 г. и № [ЕГН]-1 от 08.11.2023 г. са станали невалидни и процедурите са прекратени. Комисията е счела, че към настоящия момент не са налице действащи технически условия за присъединяване на двата ОПЕЕВИ. Решението на КЕВР е обжалвано от г-жа С. пред АССГ.

С Решение № 1923 от 17.01.2025 г. по а.д. 7930 /2024 г. по описа на АССГ съдът е отменил Решение № Ж-559 от 04.07.2024 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) и преписката по жалба с вх. № Е-13-62-17 от 13.02.2024 г. е върната на административния орган за ново произнасяне съгласно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона съобразно мотивите на решението на АССГ. Съдебният състав е посочил, че чл. 29 от ЗЕВИ се отнася за производители, чиито централи са предвидени за производство на поне един MW присъединена мощност на бъдещия енергиен обект. Тъй като гаранцията по чл. 29 от ЗЕВИ е 50 000 лв. за всеки MW присъединена мощност на бъдещия енергиен обект, следва, че тази гаранция не се дължи за обекти, които нямат посочената минимална мощност от 1 MW. В конкретния случай двата

ОПЕЕВИ са с мощност от 30 kW, поради което казусът не попада в хипотезата на чл. 29 от ЗЕВИ, нито в преходните и заключителни разпоредби на закона, касаещи действието ѝ по време. Ето защо процедурите по присъединяване на двата ОПЕЕВИ са били прекратени неправилно, а издадените им становища за присъединяване са невалидни.

С Решение № 9539 от 09.10.2025 г. по а.д.№2353/2025 г. ВАС е счел, че приложимостта на задължението за внасяне на гаранция към процедурите, започнали по реда на чл. 24 от ЗЕВИ (отм.), се урежда от Преходни и заключителни разпоредби към закон за изменение и допълнение на ЗЕВИ. Съгласно § 69 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ, започналите до влизането в сила на този закон процедури по отменените чл. 23, 24 и 25 се довършват по досегашния ред. Нормата на § 70 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ наистина предвижда, че гаранцията по чл. 29, ал. 1 се предоставя за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, за които са издадени становища за присъединяване, но към датата на влизане в сила на този закон не са сключени предварителни договори или договори за присъединяване. В този случай гаранцията по ал. 2 се предоставя в срок до три месеца от влизането в сила на този закон, а в случай, че гаранцията по ал. 2 не бъде предоставена в срока по ал. 3, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява. При тези обстоятелства, в конкретния случай, към датата на влизане на ЗИД на ЗЕВИ, в сила от 13.10.2023 г., не са били издадени становища за присъединяване. Ето защо за горепосочените два ОПЕЕВИ не следва да се прилага § 70, а § 69 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ, а именно процедурите по присъединяване следва да се приключат по досегашния ред, т.е. не е необходимо да се изисква внасяне на гаранции.

Съобразно мотивите на решението на АССГ и на ВАС, КЕВР е изисквала информация от ЕРД относно следните обстоятелства : 1. настъпили ли са други последващи обстоятелства след постановяване на горепосоченото решение на КЕВР относно присъединяването на двата обекта за производство на електрическа енергия (ОПЕЕВИ), всеки с мощност от 30 kW, предвидени за изграждане в УПИ VIII, кв. 88, [населено място], общ. К., обл. П.; и 2. доказателства за невъзможността на горесцитираните ОПЕЕВИ да бъдат присъединени на страна НН към момента на издаване на становища със SAP № IB—33-22-12/08.11.2023 г. и SAP № IB-33-22-12/08.11.2023 г. (в т.ч. доказателства за изчерпвания капацитет на съществуващата електроразпределителна мрежа и съоръжения; информация за товара от потребители и производители към електроразпределителната мрежа НН в района; изчислителни модели; анализи и др.).

От електроразпределителното дружество е предоставена изискваната информация по казуса, според която най-близкият извод средно напрежение до горепосочените ОПЕЕВИ е ВЕ 20 kW „Окопа“ от п/ст „К.“. При изчисляването на максималната преносна способност на електропроводните линии е извършена проверка на присъединяването на ВЕИ от гледна точка на електрическа съвместимост, без да се очакват недопустими изменения на напрежението в мрежата на потребителите и повреди в електрическите мрежи и уредби. ЕРД е изработило заместващ модел, при който стойностите на мрежовите параметри в началото на ВЕ са взети от балансовия електромер в охраняващата подстанция. За периода 08.2021 г. - 08.2022 г. средната стойност на напрежението е 20,9 kW, при максимално измерена 21,902 kW. Средният товар на ВЕ „Окопа“ от контролни дни е 0,7 MW, като се променя от 0,02 до 1,3 MW за 2021 г., летен обеден товар - 0,8/1 MW.

За процесния период към електропровода са присъединени общо 23 обекта за производство на електрическа енергия с обща генерираща мощност 690 kW. Сключени са договори за присъединяване и издадени становища за нови генериращи мощности в размер на 2 358 kW. Мощността на присъединените производители от ВЕИ е по-голяма от тази на консуматорите по линията и неусвоената от консуматорите електроенергия се пренася по електропроводната линия

до захранващата подстанция.

Според извършения анализ на съществуващата мрежа (присъединени мощности на потребители, заявени за присъединяване производители и дължина на разпределителната мрежа средно напрежение) не е възможно присъединяване на обектите на жалбоподателката към нея, при което параметрите на мрежата да се запазят в допустимите стойности. Дружеството не притежава съоръжения в близост до обекта със свободен капацитет, които да послужат за присъединяване на фотоволтаичните централи, което налага присъединяването да се извърши чрез изграждане на нов въздушен електропровод 20 kW от най-близката п/ст „К.". ЕРД е дало аналогично предписание на още 33 производителя, заявили желание да изградят фотоволтаични централи/ОПЕЕВИ в района с обща мощност 2116 kW. Включването на допълнително заявените ВЕИ към дадената електропроводна линия води до влошаване на показателите за качество на електрическа енергия, като напрежението в точките на присъединяване надхвърля 21,4 kW.

След извършен анализ на предоставената информация от ЕРД, КЕВР е постановила процесното Решение №Ж-1087/03.12.2025 г. Комисията е достигнала до извод, че условията за присъединяване на ОПЕЕВИ на жалбоподателката, посочени в издадените становища, са съобразени с техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа, изискванията на действащата нормативна уредба за устройство на територията, за устройство, техническите спецификации и използваните от съответния мрежови оператор съоръжения, технологии за изграждане и за ремонтно-експлоатационно обслужване на мрежовата инфраструктура. Е. дружество е изпълнило изискванията на действащата нормативна уредба за присъединяване на обекти за потребление на електрическа енергия към разпределителната електрическа мрежа. Условията за присъединяване, определени в горепосочените становища, са съобразени с чл. 2, ал. 1 от Наредба № б, като дружеството е определило технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор с оглед географското разположение и териториалните особености на присъединяваните обекти и наличния капацитет на съществуващите съоръжения в района. ЕРД е спазило чл. 116, ал. 2 от Закона за енергетиката (ЗЕ), като е определило технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. С оглед на това, жалбата в тази част е приета за неоснователна.

По отношение на възражението относно изискването от ЕРД за заплащане на гаранция за двата ОПЕЕВИ, съобразявайки се с мотивите на Решение № 9539/ 09.10.2025 г. по а.д.№2353/2025 г. на ВАС, които имат задължителен характер спрямо КЕВР, и в които е описано, че за двата ОПЕЕВИ не е необходимо да се изисква внасяне на гаранции и процедурите за присъединяване не са прекратени, Комисията е приела тази част от жалбата за основателна и е дала на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД следните указания: 1.1 в 7-дневен срок от получаване на решението да оттегли претенцията си за заплащане на гаранции за двата ОПЕЕВИ, находящи се в УПИ VIII, кв. 88, [населено място], общ. К., обл. П.; както и 2.1. в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1.1 „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Недоволна от изводите на КЕВР, Е. С. е подала жалба пред АССГ срещу Решение №Ж-1087/03.12.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) в частта му, в която КЕВР приема за законосъобразно становището на „Електроразпределение Запад“ ЕАД от 08.11.2023 г. за присъединяване на страна средно напрежение.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Видно от представеното по делото известие за доставяне от пощенски куриер, Решение

№Ж-1087/03.12.2025 г. на КЕВР е връчено на жалбоподателката на 08.12.2025 г. Жалбата до КЕВР, с която се оспорва решението, е подадена чрез куриер на 19.12.2025 г., видно от приложения по делото пощенски плик.

При тези данни, съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт - Решение № Ж-1087/03.12.2025 г. на КЕВР е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма. Решението отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването му. В тази връзка съдът намира, че актът е мотивиран и е изпълнено условието на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта, поради което изложените от жалбоподателя доводи за незаконосъобразност на оспорения акт на това основание са неоснователни.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения. Съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗЕ, Комисията е колегиален орган и се състои от 5 членове, включително председател. Според чл. 13, ал. 1 от ЗЕ, КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, ако присъстват повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Извлечение от Протокол № 03.12.2025 г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали 2 от членовете на КЕВР, като решението е взето с два гласа "за", един от които на член на КЕВР със стаж в енергетиката.

По отношение на материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Оспореното решение е постановено и в съответствие с материалния закон, доколкото не е налице превратно упражняване на власт, респ. не е налице и несъответствие с целта на закона.

По делото не се спори, че Е. К. С. е собственик на процесния имот - УПИ VIII, кв. 88, [населено място], общ. К., обл. П.. Видно от събраните писмени доказателства към административното производство, същата не се е съгласила с предложените условия за присъединяване в становища за присъединяване с изх.№№ [ЕГН]-1/08.11.2023 г. и № [ЕГН]-1/08.11.2023 г. на две ФЕЦ към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, които обекти ОПЕЕВИ са с инсталирана мощност от 30 kW за всеки един от тях.

В ДВ, брой 28 от 02.04.2024 г. е публикувана и влязла в сила Наредба № 6 от 28 март 2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, с която е отменена досега действащата Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи. Съгласно разпоредбата на § 4 от ПЗР на Наредба № 6 от 28 март 2024 г., за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, незавършените

процедури по присъединяване на обекти на клиенти, на обекти на производители извън тези по Закона за енергията от възобновяеми източници и на обекти на оператори на електроразпределителните мрежи към електропреносната мрежа, започнали преди влизане в сила на тази наредба, се довършват по досегашния ред. Предвид обстоятелството, че процедурата по присъединяване е започнала преди отмяната на старата наредба (становищата за присъединяване са издадени на 08.11.2023г.), към настоящото производство се прилагат разпоредбите на отменения нормативен акт.

С оглед горното, в настоящия казус, нормативната уредба, регулираща засегнатите обществени отношения се съдържа в Закона за енергетиката (ЗЕ), Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6).

Съгласно чл. 117, ал. 1 от ЗЕ операторът на електроразпределителна мрежа е длъжен да присъедини всеки обект на клиент на електрическа енергия, разположен на съответната територия, който: 1. има изградени електрически уредби в границите на имота си, отговарящи на техническите норми и на изискванията за безопасна работа; 2. е изпълнил условията за присъединяване към преносната, съответно разпределителната мрежа, и 3. е сключил писмен договор за присъединяване с оператора на електропреносната мрежа, съответно с оператора на електроразпределителна мрежа, по цена за присъединяване, определена съгласно съответната наредба по чл. 36, ал. 3. Условията и редът за присъединяване към електропреносната и електроразпределителна мрежа и за сключване на договорите по, ал. 1 се уреждат с наредбата по чл. 116, ал. 7. Договорът за присъединяване на обект към електроразпределителната мрежа е със срок за присъединяване не по-дълъг от срока за въвеждане в експлоатация на обекта и съоръженията за присъединяването му (ал. 3).

Подзаконовият нормативен акт, към който чл. 117 от ЗЕ препраща и в който са регламентирани условията и редът за присъединяване на обекти на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните мрежи, е Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., в сила от 4.04.2014 г. отм. ДВ. бр.28 от 2 Април 2024г. (Наредба № 6/2014 г.). В чл.5, ал.1, т.5 от Наредбата законодателят е предвидил, че за проучване на условията за присъединяване на обект на клиент към електрическата мрежа се подава писмено искане до съответния мрежови оператор по местонахождение на обекта в случай на промяна на боя на фазите независимо от това дали се променя договорената присъединена мощност. Съгласно ал.4 когато нивото на напрежението за електроснабдяване на обекта е определено, искането по ал. 1 се подава към оператора на преносната мрежа или към оператора на съответната разпределителна мрежа по местонахождение на обекта, а когато нивото не е определено - към оператора на разпределителна мрежа. Съгласно чл.9, ал.6 цената за присъединяване се определя в договора за присъединяване при условията на действащата нормативна уредба.

В жалбата си до съда срещу процесното решение на Комисията, Е. С. посочва, че КЕВР е издала административния акт, без да направи проверка на актуалната фактическа обстановка. Видно от постановеното решение обаче, съобразявайки се с мотивите на решенията на АССГ и на ВАС, КЕВР е изисквала информация от ЕРД дали са настъпили други последващи обстоятелства след постановяване на решение №Ж-559/04.07.2024 г. на КЕВР относно присъединяването на двата обекта на г-жа С. за производство на

електрическа енергия, както и доказателства за невъзможността на горецитираните ОПЕЕВИ да бъдат присъединени на страна НН към момента на издаване на становища със SAP № IB—33-22-12/08.11.2023 г. и SAP № IB-33-22-12/08.11.2023 г. (в т.ч. доказателства за изчерпвания капацитет на съществуващата електроразпределителна мрежа и съоръжения; информация за товара от потребители и производители към електроразпределителната мрежа НН в района; изчислителни модели; анализи и др.).

В административната преписка е приложена предоставената от електроразпределителното дружество информация, според която най-близкият извод средно напрежение до горепосочените ОПЕЕВИ е ВЕ 20 kV „Окопа“ от п/ст „К.“. При изчисляването на максималната преносна способност на електропроводните линии е извършена проверка на присъединяването на ВЕИ от гледна точка на електрическа съвместимост, без да се очакват недопустими изменения на напрежението в мрежата на потребителите и повреди в електрическите мрежи и уредби. ЕРД е изработило заместващ модел, при който стойностите на мрежовите параметри в началото на ВЕ са взети от балансовия електромер в захранващата подстанция. За периода 08.2021 г. - 08.2022 г. средната стойност на напрежението е 20,9 kV, при максимално измерена 21,902 kV. Средният товар на ВЕ „Окопа“ от контролни дни е 0,7 MW, като се променя от 0,02 до 1,3 MW за 2021 г., летен обеден товар - 0,8/1 MW.

За процесния период към електропровода са присъединени общо 23 обекта за производство на електрическа енергия с обща генерираща мощност 690 kW. Сключени са договори за присъединяване и издадени становища за нови генериращи мощности в размер на 2 358 kW. Мощността на присъединените производители от ВЕИ е по-голяма от тази на консуматорите по линията и неусвоената от консуматорите електроенергия се пренася по електропроводната линия до захранващата подстанция. Според извършения анализ на съществуващата мрежа (присъединени мощности на потребители, заявени за присъединяване производители и дължина на разпределителната мрежа средно напрежение) не е възможно присъединяване на обектите на жалбоподателката към нея, при което параметрите на мрежата да се запазят в допустимите стойности. Дружеството не притежава съоръжения в близост до обекта със свободен капацитет, които да послужат за присъединяване на фотоволтаичните централи, което налага присъединяването да се извърши чрез изграждане на нов въздушен електропровод 20 kW от най-близката п/ст „К.“. ЕРД е дало аналогично предписание на още 33 производителя, заявили желание да изградят фотоволтаични централи/ОПЕЕВИ в района с обща мощност 2116 kW. Включването на допълнително заявените ВЕИ към дадената електропроводна линия води до влошаване на показателите за качество на електрическа енергия, като напрежението в точките на присъединяване надхвърля 21,4 kV. Към момента издадените становища SAP № IB—33-22-12/08.11.2023 г. и SAP № IB-33-22-12/08.11.2023 г. са с изтекъл срок на валидност пи процедурата по присъединяване на ФВЦ е прекратена. Г-жа С. не е подавала нови искания за проучване условията за присъединяване на обектите.

Съгласно чл. 116, ал. 2 от ЗЕ, операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да определи технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи. В този смисъл е и разпоредбата на чл.2, ал. 1 от Наредба №6 , съгласно която обекти за потребление, за производство и за съхранение

на електрическа енергия се присъединяват към съответната електрическа мрежа при технически условия и начин, определени от съответния мрежови оператор, при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение. От анализ на цитираните разпоредби става ясно, че законодателят е предоставил правомощие единствено на съответното електроразпределителното дружество да определи условията за присъединяване.

Съгласно чл. 80, ал.1 от Наредба №6 лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, подават до оператора на разпределителната мрежа за съответния район за инсталирана мощност до 5 MW и до оператора на преносната мрежа за инсталирана мощност над 5 MW заявления за присъединяване по образец на оператора в посочен от тях район и ниво на напрежение, одобрени по чл. 22, ал. 5 ЗЕВИ. Според ал.13 на чл.80 от същата Наредба при издаване на становище, с което заявлението е определено като допустимо, операторът на съответната електрическа мрежа извършва проучване и издава становище за условията и начина на присъединяване в срок до 30 дни за оператора на разпределителната мрежа и 60 дни за оператора на преносната мрежа от датата на издаване на становището за допустимост. Видно от събраните доказателства „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД е изпълнило задължението произтичащо от цитираните разпоредби. Искането подадено от Е. С. е разгледано, след което са издадени обжалваните становищата, с които са определени условията и мястото на присъединяване. От приложените към преписката доказателства се установява, че при издаването им електроразпределителното дружество е съобразило заявената мощност с условията за надеждното функциониране на електроразпределителната мрежа, извършен е анализ на реалните технически възможности на електрическата мрежа в района, заявената от клиента мощност и присъединените мощности на останалите клиенти и производители.

В настоящия случай е безспорно установено, че няма техническа възможност за присъединяване на процесния обект по искания от жалбоподателката начин, тъй като присъединяването му би застрашило сигурността и качеството на снабдяването на потребителите с електрическа енергия. Това обосновава необходимостта присъединяването да се извърши чрез изграждане на нов въздушен електропровод 20 kW от най-близката п/ст „К.“.

Предвид изложеното съдът счита, че в хода на административното производство КЕВР е събрала всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата, което се потвърждава и от приобщените към административната преписка писмени доказателства. Видно от съдържанието на оспорваният административен акт, всички възражения са подробно обсъдени от Комисията, като в мотивите на оспорения административен акт са изложени подробни съображения относно тяхната основателност. Комисията е обосновала своя извод, като е изяснила всички релевантни обстоятелства, събрала е всички относими към предмета на спора доказателства и едва след като ги е анализирала в тяхната съвкупност, вземайки предвид действащата нормативна уредба и указанията на АССГ и ВАС, е постановила оспореното пред настоящата инстанция решение.

В обобщение и по горните съображения съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, като постановено при спазване на процесуалните правила и в

съответствие с материалния закон и целта на закона, и като такова следва да бъде оставено в сила, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна. Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, ответникът има право на разноски за юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 102,26 евро. Следва да бъде осъден жалбоподателят, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да плати на заинтересованата страна по делото сумата от 102,26 евро за юрисконсултско възнаграждение. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, III отделение, 57 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата Е. К. С., [ЕГН], срещу Решение №Ж-1087/03.12.2025 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР) в частта му, в която КЕВР приема за законосъобразно становището на „Електроразпределение Запад“ ЕАД от 08.11.2023 г. за присъединяване на страна средно напрежение.

ОСЪЖДА Е. К. С., [ЕГН], да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Е. К. С., [ЕГН], да заплати на „Електроразпределение Запад“ ЕАД,[ЕИК], представявано от В. С., Г. М. и Р. Ц. – членове на УС, сумата от 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.